

Themalijst

Op reis naar de Maghreb

De **Maghreb** (Arabisch: الْمَغْرِبُ al-Maġrib al-‘Arabī) is een aanduiding voor het noordwestelijke deel van Afrika. In enge zin behoren Marokko, Algerije, Tunesië, Mauritanië en Libië tot de Maghreb. De letterlijke betekenis van het Arabische woord maghrib is plaats van de ondergang van de zon of westen. Binnen de Islamitische wereld ligt deze regio het meest in het westen, vanuit Saoedi-Arabië gezien.

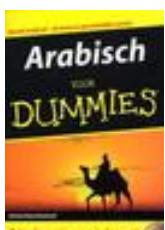
De Maghreb heeft een eigen identiteit binnen de Arabische wereld. Een van de kenmerken van de Maghreb is, dat hier de Maghrebijnse dialecten van het Arabisch worden gesproken, die onderling doorgaans redelijk verstaanbaar zijn, maar die op bepaalde onderdelen, zoals grammatica, verschillen van de Arabische dialecten die bijvoorbeeld in Egypte en het Midden-Oosten worden gesproken. Wel is het vocabulaire nog grotendeels gelijk. Een ander kenmerk van de Maghreb is, dat hier relatief veel Berbers leven of leefden. Verder is een groot deel van de Maghreb lange tijd onder Franse heerschappij geweest, en is de invloed van de Franse cultuur hier ook groot, en van het Frans, als taal van het onderwijs, de wetenschap en overheid.

Met het grootste deel van de rest van de Arabische Wereld heeft de Maghreb onder meer gemeen, dat het Arabisch de officiële taal is, en dat de meerderheid van de bevolking islamitisch is.

Arabisch

In de hieronder gepresenteerde landen is de officiële taal **Arabisch**

Voor een basiscursus Arabisch kun je achteraan de volwassenenafdeling (gelijkvloers) voor enkele boeken, o.a.

Arabisch voor dummies (2007) taalcursus arab 838

Een Amerikaanse methode om via zelfstudie Modern Standaard Arabisch te leren, een gangbaar Arabisch in alle Arabische landen, dus niet de regionale dialecten zoals Marokkaans of Egyptisch. Het Arabische schrift hoef je hier niet te leren, want de methode richt zich op leren spreken. De auteur komt uit Marokko, studeerde in de VS, woont in New York, is econoom, maar doceerde ook Arabisch. Het boek is nagekeken door de Nederlandse arabist Ronald Kon. Een leuke methode om basiskennis op te doen, maar wel voor slimme leerlingen, want Arabisch leren door zelfstudie is geen gemakkelijke opgave. Bovendien zul je al gauw toch de Arabische letters moeten leren gebruiken, want als je het niet kunt lezen kom je niet verder.

Arabisch voor beginners : een werkboek (2005) arab 837

Een basiscursus voor het Modern Standaard Arabisch, het Arabisch dat geschreven wordt in kranten en boeken, en in nieuwsuitzendingen gebruikt wordt. Het geldt als een fundamentele basis voor de taal. Met kennis hiervan kan men gemakkelijk een Arabisch dialect leren (Egyptisch, Marokkaans). Het is een praktisch en begrijpelijk Nederlands Studieboek.

Nog een paar taalcursussen

Van Dale mini-woordenboek : Arabisch Nederlands – Nederlands-Arabisch (2010)

Van Dale beeldwoordenboek Nederlands-Arabisch (2010)

Arabisch zonder moeite

Leer Arabisch (cd-rom)

Strip

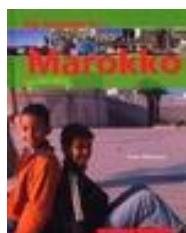
Ze heten allemaal Mohammed / Jérôme Ruillier ☐ migratie vanuit Noord-Afrika

De inhoud van deze grafische roman is een bewerking van 'Memoires d'immigrés' (1997) van de Franse filmregisseur en auteur Yasmina Benguigui. De tekenaar, werkend in een karikaturale stijl, portretteert de vanuit Noord-Afrika afkomstige eerste en tweede generatie migranten, hun levens in de achterbuurten van de grote Franse steden, hun verwachtingen, teleurstellingen en gevoelens. Achtereenvolgens laat hij de vaders, de moeders en hun nageslacht uitgebreid aan het woord komen.

De frustraties over de onmenselijke woon-en werkstandigheden lopen als een rode draad door de verhalen. Een aantal vrouwen weet zich te ontworstelen aan de verstikkende milieus, waarin de man overheerst. Zij gingen de moeilijke weg van acceptatie en emancipatie in de Franse samenleving. Naar vorm en inhoud is dit een knap gecomponeerd boek met een stekelige boodschap.

Marokko

Informatieve jeugdboeken

Marokko (Nick Hunter, 2014)

Informatie Jeugd (grijs): Landen-Volken Landen M

Wanneer werd Marokko onafhankelijk? Wat exporteert Marokko? Kennismaking met Marokko voor wat betreft de geschiedenis, bestuur, landschappen, cultuur en dieren. Met kleurenfoto's. Vanaf ca. 10 t/m 13 jaar.

Wereldgroeten (Km Aukema Noll, 2012)

Mini-Info Jeugd (rood) Wonen-Omgeving Wonen – Omgeving

Hoe begroeten mensen elkaar in landen als China en Marokko? Kijk mee hoe de moeder het haar dochter Pien laat zien. Met grote geverfde kleurenillustraties en getekende wereldkaartjes. Vanaf ca. 4 jaar.

Marokko (Frans Glissenaar, 2007)

Informatie Jeugd (grijs): Landen-Volken Landen M

Informatie over Marokko voor wat betreft geschiedenis, steden, onderwijs, economie en cultuur. Met kleurenfoto's. Vanaf ca. 11 jaar

Marokko: het verhaal van de verloren ring (2009)

Informatie Jeugd (grijs): Landen-Volken Landen M

Sara gaat op vakantie bij haar familie in Marokko. Als haar nicht haar trouwring kwijt is, start ze een zoektocht. Met informatie over het leven in Marokko. Met doe-opdrachten, foto's en kindertekeningen in kleur. Vanaf ca. 8 tot 11 jaar.

Jeugdromans

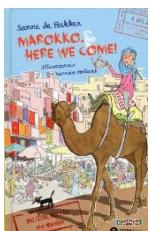
Prentenboeken (+3 jaar)

Het suikerfeest van Sami (Gerard Van Gemert, 2012)

Na een verloren voetbalwedstrijd besluit team F7 van SV Ossemem met elkaar naar Marokko te gaan om hun teamgenoot Sami te verrassen. Sami is bij zijn familie om het Suikerfeest te vieren. Prentenboek met paginagrote kleurenillustraties. Vanaf ca. 4 jaar.

Jeugdboeken geel (+9 jaar)

Marokko, here we come (Sanne De Bakker, 2014)

Floortje komt met haar familie aan in Marrakech (Marokko). Ze bezoekt moskeeën, markten en maakt een tocht op een dromedaris. Met zwart-witillustraties en veel weetjes over Marokko. Vanaf ca. 10 jaar.

Jeugdboeken blauw (+ 6 jaar)

Ik wil niet naar Marokko! (Laïla Koubaa, 2015)

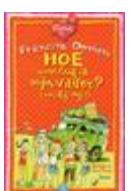
Jaarlijks gaat Omar met zijn familie naar Marokko. Dit jaar nemen ze voor het eerst het vliegtuig. Omar wil liever thuis blijven. Is hij bang of is er iets anders aan de hand? Een grappig boek over opgroeien in twee culturen. Met extra leertip: 'Kan jij Arabisch lezen en schrijven?'

Vals beschuldigd (Annemiek Neefjes, 2012)

Sofie en haar vrienden gaan op vakantie naar Marokko. Een pasja toont haar zijn speciale ketting, die ongeluk tegenhoudt. Even later is het sieraad verdwenen. De pasja verdenkt Sofie. Sofie en haar vrienden gaan op onderzoek uit. Twee ongure types achtervolgen hen.

Jeugd Boeken 12+ (groen) OO.

Hoe overleef ik mijn vader? (Francine Oomen, 2012)

Rosa gaat, voor het eerst na de scheiding van haar ouders, met haar vader op vakantie. Eenmaal in Marokko gebeurt er iets vervelends met hem en leert ze hem pas echt goed kennen. Vanaf ca. 13 jaar

Bezoekjaren (Joke Van Leeuwen, 2011)

Jeugd boeken 12+ (groen) LE – Magazijn Jeugd MJM 460

Zima woont in de jaren zeventig in een arme wijk in Casablanca. Ze vertelt hoe haar broer wordt opgepakt wegens activiteiten tegen de staat en jarenlang als politiek gevangene is opgesloten. Vanaf ca. 12 jaar.

Losse handen (Bettie Elias, 2012)

De Marokkaanse Hazim is twaalf. Van zijn werkgever in de koperslagerij moet hij de toeristen vertellen dat hij veertien is. Via zijn vriend Youssef, die in een schoenfabriek beide handen verloor, maakt hij kennis met de hulpvaardige buitenlander Robert. Robert zal Youssef aan prothesen helpen en Hazims zieke vader bezorgt hij medicijnen. Bovendien belooft hij Hazim dat hij hem zal leren lezen en schrijven. Maar daar staat iets tegenover.

Robert misbruikt Hazim, die zich vanwege Roberts generositeit niet durft verzetten. Tot Hazims weerzin zo groot is, dat hij zijn toekomst zelf in handen neemt. Door dit vakkundig opgebouwd verhaal lopen twee draden: kinderarbeid en seksueel misbruik

Informatieve boeken volwassenen

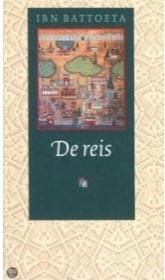
Reisgidsen

Alle reisgidsen over Marokko zitten bij Maro 992
Enkele van de aanwinsten van de laatste twee jaar

Een buitenbeentje

De reis (Ibn Battuta) RM 10514

In 1325 vertrok Ibn Battuta uit Tanger om een pelgrimstocht naar Mekka (de Hadj) te maken. Hij volgde de kust van Noord-Afrika tot aan Caïro, en reisde daarna de Nijl op alvorens over te steken naar de Rode Zee en Mekka, waar hij echter wegens een opstand niet kon komen. Hij keerde terug naar Caïro, en vandaar naar Damascus, waar hij de ramadan doorbracht. Hij bezocht Medina en Mekka, en had daarmee zijn hadj volbracht. Hij keerde echter niet terug naar huis, maar bleef reizen. Ibn Battuta liet zijn reizen optekenen in een boek met de titel Rihla (Reizen). Lange tijd waren hiervan slechts delen bekend, maar in de 19e eeuw (1818) werd het geheel gevonden, en in 1853-1858 werd het gepubliceerd in het Arabisch met een Franse vertaling. Sindsdien is Ibn Battuta een bekend figuur in zowel de moslimwereld als de Westerse wereld. Ook is de luchthaven van Tanger naar hem genoemd.

Kookboeken

Alle kookboeken met Marokkaanse gerechten staan bij Maro629.63

Uit Marokko: gerechten uit een magisch land (Rob Palmer, 2014)

De keuken van Fatima: eenvoudige Marokkaanse keuken (Fatima Marzouki, 2014)

Mijn Arabische wereldkeuken (Fatima Marzouki, 2012)

Kookkaravaan: smaakroute door Marokko (Zilverstermedia, 2011)

Cultuur en geschiedenis

Marokko: vijfduizend jaar cultuur (Vincent Boelen, 2005)

Maro 943

Geschiedenis van Marokko (Herman Obdeijn, 2012)

Maro 941

Cultuur bewust! Marokko (Jillian York, 2007)

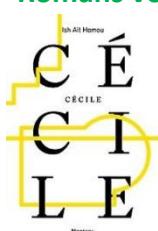
Maro 992

Marokko achter de schermen: de wedloop voor een betere toekomst (Steven Adolf, 2005) Maro 992

Tussen hoofddoek en string: de snelle modernisering van een Arabisch land (Kees Beekmans, 2010)

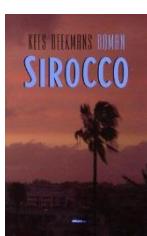
Maro 945.6

Romans voor volwassenen

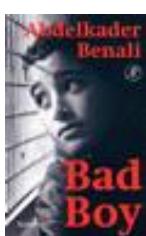
Cécile (Ish Ait Hamou, 2015)

Djibril is elf en droomt van de wereld buiten zijn kleine dorp in het diepe zuiden van Marokko. Door zijn nieuwsgierigheid en zijn kinderlijk enthousiasme krijgt zijn leven een onverwachte wending. Niet alleen zijn eigen leven wordt door deze schokkende gebeurtenis overhoopgehaald, ze heeft ook een invloed op het leven van zijn familie en van een aantal mensen die hij nooit eerder ontmoet. Het enige wat Djibril nog verbindt met zijn... lees meer zonovergoten geboorteplaats zijn de kleren die hij droeg en een verhakkeld foto die toebehoorde aan zijn oudere broer Kareem. Een onduidelijke krabbel op die foto leidt hem naar een adres in Parijs, waar hij kennismaakt met de jonge vrouw Cécile. De Franse intrigeert hem, maar ze is nauwer vervlochten met zijn leven dan hij kan vermoeden. Hoe meer hij Cécile bezoekt, hoe meer Djibril verwikkeld raakt in haar duistere kwelling.

Sirocco (Kees Beekmans, 2010)

De Nederlandse journalist Vincent Damave ontmoet de Franse fotograaf Alain Faucon tijdens de jaarlijkse kamelenrace in het Saharaanse Tan Tan. Beiden wonen in Rabat en hoewel de mannen zeer verschillend zijn ontstaat er een hechte vriendschap. Zij wisselen hun wederwaardigheden uit als buitenlander in Marokko, zoals de escapades van Faucon in Marrakech en de perikelen van Damave met zijn gardien. Samen gaan zij naar een van de beruchtste krottenwijken bij Rabat voor een reportage. De vreselijke armoede en grote misère die daar heerst, laat hen niet koud. Zij raken zijdelings betrokken bij terroristische aanslagen. De roman geeft een inkijkje in de Marokkaanse samenleving en cultuur.

Bad boy (Abdelkader Benali, 2013)

Bad boy, in de roman Amir Salim, groeit op als onzeker Marokkaans jongetje in Amsterdam-Oost. Hij leert praten door het prentenboek 'Rupsje Nooitgenoeg' en wint aan identiteit door eindeloos te trainen als kickbokser. Hij kiest echter uiteindelijk voor het grote geld en vervreemd van zijn oorspronkelijke (integere) trainer, maar ook van zijn familie. Wanneer in het decadente uitgaansleven zijn glamour-vriendin wordt beledigd, gaat hij zich te buiten aan geweld en moet hij spoorslags verdwijnen. Hij zal de dochter van zijn manager, die in Marokko vast is komen te zitten, vinden en werpt zich daar op als reisleider.

Als je deze brief leest (Vicente Gramaje, 2013)

Hij is een arts die een jaar werkonderbreking neemt om na de dood van zijn vrouw zijn hoofd te kunnen leegmaken en zijn vertrouwen in zichzelf en de geneeskunde terug te kunnen vinden omdat hij aan zichzelf begint te twijfelen, vooral professioneel. Hij gaat op reis naar het noorden van Marokko en ziet onderweg een bouwwerf waar een graafmachine opeens stilgelegd wordt, en dat wekt zijn nieuwsgierigheid op. Men is op menselijke resten gebost van Spaanse soldaten uit de Slag bij Annual in 1921 en Víctor vindt tussen de menselijke resten een verzegelde fles met een brief in. Hij besluit terug te keren naar Spanje om deze brief te kunnen bezorgen. Hij werd geschreven door [lees meer] kapitein Pedro Gimeno Trester aan zijn verloofde Noelia Claramunt Pellicer. Tijdens zijn zoektocht naar de nazaten van Pedro en Noelia, leert hij niet alleen veel bij over de Spaanse geschiedenis in Marokko, maar herwint hij ook zijn vertrouwen in zichzelf én in de liefde.

De laatste patriarch (Najat El hachmi, 2011)

Dit is het verhaal van Mimoun, de laatste der grote patriarchen in de lange keten van voorvaderen van een Marokkaanse familie. Het verhaal wordt verteld door de dochter van Mimoun. Zij kent dit verhaal deels uit overlevering en deels uit eigen ervaring. Al snel is duidelijk dat Mimoun een turbulente jeugd had en een brokkenmaker was. Als enige man in een vrouwenuishouding werd hem veel vergeven. Niettemin maakt hij zich los van zijn Marokkaanse omgeving en probeert hij zijn geluk te vinden in Spanje. Hij wordt een van de vele werkzoekende migranten. Ook zijn gezin komt later over. De zeer temperamentvolle Mimoun klampt zich in het vreemde land vast aan de traditionele rol van patriarch. Dit verwijdt hem steeds meer van zijn kinderen.

De zoutroute (Jane Johnson, 2014)

het verhaal van twee vrouwen die heldenrollen vertolken. Hun edelmoedigheid, trots en vastberadenheid staan centraal. Het verhaal begint in Londen, waar Isobel na de dood van haar vader, met wie ze jaren geen contact meer heeft gehad, een raadselachtig testament ontvangt dat haar op zoektocht stuurt naar haar ware identiteit. Een magische amulet zal tot de ontknoping van het enigma leiden. Isobel vertrekt op klimexpeditie naar Marokko met haar enige echte vriendin Eve. Daar wordt ze verliefd op Taïb, die haar na een val tijdens het klimmen entertaint. Hij trekt met haar de woestijn in omdat zijn stervende tante die graag nog een laatste keer zou zien. Ze begraven haar in de woestijn, maar worden kort daarna gevangengenomen, wat hen uiteindelijk nog dichter bij elkaar brengt.

Leven en legende van Agoun'chich (Mohammed Khair-Eddine, 2011)

Veel van de Noord-Afrikaanse emigranten die naar Europa kwamen zijn Berbers (of beter gezegd: Amazighen, wat zoveel betekent als 'vrije mannen'). In België en Nederland leeft een grote Berbergemeenschap waarvan de meerderheid zijn wortels heeft in het Marokkaanse Rifgebied. Historisch gezien zijn de berbergemeenschappen over het algemeen opstandige gemeenschappen die steeds op gespannen voet stonden en nog steeds staan met de centrale overheid. Denk aan Kabylië in Algerije of de Rif in Marokko. Sinds enkele decennia eisen de berbers erkenning voor hun taal en cultuur, en krijgen die ook meer en meer. Omdat de berbergemeenschappen zich vooral in de Europese diaspora bewust zijn geworden van hun culturele eigenheid en in die expressie ook [lees meer] gesteund werden, is het geen toeval dat in Europa heel wat initiatieven tot stand kwamen. De Berberbibliotheek, een initiatief van schrijver Asis Aynan en vertaalster Hester Tollenaar, heeft tot doel een tiental boeken van schrijvers met een berberse achtergrond in het Nederlands te vertalen. Tot nog toe verschenen er twee romans: De bottenzoekers van de Algerijnse schrijver Tahar Djaout en Leven en legende van Agoun'Chich van de Marokkaanse schrijver Mohammed Khaïr-Eddine

De dag dat Malika niet rouwde (Fouad Laroui, 2012)

Verzameling van acht tragikomische novellen over identiteitsproblemen in een geglobaliseerde wereld, en de verscheurdheid van de Marokkaanse jeugd. Enkele verhalen worden verteld vanuit het perspectief van een groepje werkloze jongeren. Met slechts één kop koffie of één glas jus d'orange brengen ze een hele middag door op een terras in Casablanca, de wereld en zichzelf beschouwend.

De kleine bedrieger (Fouad Laroui, 2012)

Misschien was dat het allerergste van dood zijn : dat je niet meer kon lezen.' Daaraan denkt de tienjarige Mehdi Khatib wanneer hij tijdens de prijsuitreiking dromerig naar de namen op het monument van de gesneuvelden kijkt. Hij zit dan precies één schooljaar op het prestigieuze Franse Lycée Lyautey in Casablanca, waarvoor hij, dankzij een opmerkzame leraar en een beurs van verdienste, de toegang had verkregen. Afkomstig uit een hogerop gelegen, armzalig Berberdorp, waar naast het plaatselijke dialect wel wat Frans, maar nauwelijks Arabisch werd gesproken, kwam het spichtige jongetje plots in een wereld terecht waar hij niets van begreep en die hij ondanks de al even overvloedige als willekeurig opgerapte kennis, opgedaan uit de [lees meer]

bibliotheek van zijn vader, maar moeilijk kan plaatsen

Een duivel met een ziel (Richard Osinga, 2011)

Augustus 1916: op het slagveld bij Verdun ontmoeten twee Franse officieren die eerder in Marokko op missie waren, elkaar. Le Moine, de vertellende ik-figuur en door zijn collega's-officieren gemeenzaam aangesproken als 'Nummer Zeven', vindt er Pisani terug. Meteen wordt een stroom van herinneringen op gang gezet. Richard Osinga keert in zijn verhaal terug naar de jaren 1909-1912, toen het Franse leger werd ingezet om de vijandigheden

tussen de sultan en de tegensultan mee te helpen beslechten, dit met de uiteindelijke bedoeling van Marokko een Frans protectoraat te maken. Hoe er slag wordt geleverd, hoe de relaties tussen de sultan en de andere plaatselijke gezagsdragers nauwelijks te vatten zijn vanuit de westerse mentaliteit, en de [lees meer] dieperliggende vraag naar de zin en onzin van militair geweld: het vormt het kader voor een roman die een belangrijke, maar bij ons misschien minder bekende periode uit de Franse geschiedenis evoceert. Osinga beseft dat ook ten volle. Daarom geeft hij zijn verhaal via zijn hoofdpersonage Le Moine ook een diepmenselijk aspect mee: Le Moine redt het Marokkaanse meisje Ibtisam van de dood door haar na een militaire raid in bescherming te nemen

De verhalenverteller van Marrakech (Joydeep Roy-Bhattacharya, 2012)

Op de Jemaa el Fna, het befaamde marktplaats van Marrakech, betovert beroepsverteller Hassan zijn gehoor met het verhaal over een westerse vrouw en een Indiase man die op een avond op het plein verschenen. Ze trokken de aandacht van velen, tot zij beiden, of een van hen of geen van hen plotseling verdwenen. Het verhaal is bij de toehoorders bekend en steeds neemt een van hen Hassans rol over om zijn of haar versie te schetsen. Voor Hassan is dit verhaal echter speciaal, vanwege de rol van zijn broer Mustafa

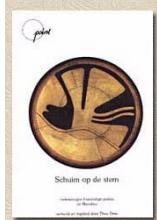
Hartsvrienden (Abdellah Taia, 2011)

In "Hartsvrienden" gaat het om de liefde tussen twee vrienden, de liefde voor de koning van Marokko en de liefde van een vader voor zijn weggelopen vrouw. Deze verhaallijnen komen samen in een als verraad ervaren keuze van de ene vriend, die leidt tot jaloezie en wraak bij de andere. Het geheel speelt zich af in een soms realistische, dan weer droom- of sprookjesachtige setting.

Nog enkele andere (oudere) romans over Marokko

Ben Jellou, Tahar	Een verblindende afwezigheid van licht (2002) De schrijver (2000)	Magazijn MA 3112 Romans BENJ
Bouali, Fadoua	Terugkeer: een jaar in Marokko (2008)	Romans BOUA
Bouazza, hafid	De voeten van Abdullah (2001) Spotvogel (2009)	Magazijn MA 4708 Romans BOUA
Bowles, Paul	Het huis van de spin (1986)	Magazijn RM 13799
Leila	Gedwongen huwelijk (2005)	Romans LEIL
Loo, Tessa De	Harlekino, of het boek van de twijfel (2008)	Romans LOO
Mayne, Peter	Een jaar in Marrakech (1994)	Magazijn RM 4663
Mernissi, Fatima	Het verboden dakterras (1994)	Magazijn MA 2142
Mrabet, Mohammed	Manaraf (2009)	Romans MRAB
Nedjma	Reis van de zintuigen (2009) Wilde vijk (2005)	Romans NEDJ
Tayler, Jeffrey	Het dal van de kasba's (2004)	Romans TAYL
Poot, Désirée De	Eurodisney ligt in Marokko (2001)	Romans POOT
Saillo, Oarda	Dochter van Agadir (2004)	Romans SAIL
Shoekri, Mohammed	Een spoor van tranen (2009)	Romans SAIL
Venema, Sjoerd	Hongerjaren (2006)	Romans SHOE
	Een man met suikerhaar 2005	Romans VENE
Yacine, Kateb	Nedjma (2013)	Romans YACI

Poezie

Schuim op de stem : hedendaagse Franstalige poëzie uit Marokko (Point, 1987)

Volgens de vertaler, in zijn voorwoord, wordt de hedendaagse Marokkaanse Franstalige literatuur nog steeds bepaald door de auteurs die meewerkten aan Souffles (=Ademtochten): een marxistisch-leninistisch literair tijdschrift (1966-1972), dat in 1972 werd verboden; de bezieler ervan, cAbd al-latif al-Lacbi, werd veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf. In deze bundel een paar gedichten van Souffles-auteurs (Tahar Ben Jelloun, Khatibi, Laacbi) en van enkele jonge, Marokkaanse dichters. Thema's als identiteit, ontmaskering van koloniale waarden, emancipatie van de vrouw etc. staan centraal. De gedichten zijn specifiek Marokkaans wat onderwerp en wijze van uitdrukken betreft en daarom wat moeilijk toegankelijk. Voor de liefhebbers.

Muziekgenres in Marokko

Haous (Marrakesh)

Haous is de vorm van de melhoun die komt uit Marrakesh. In haous ensembles staat de ud centraal. Deze wordt begeleid door darabuka, tar en bendirs. Deze instrumenten worden vaak door dansende shigals bespeeld. De zang wordt verzorgd door minstens drie zangers. Zij klappen daarbij om beurten in de handen en maken allerlei grappen tussendoor. Zij worden ook wel 'pinguïns' genoemd, omdat ze van links naar rechts wiegen terwijl ze met hun voeten op

de plaats blijven staan. Haous ensembles spelen vaak op moussem feesten. Vele Marokkaanse steden hebben een moussem, een jaarlijkse bedevaart ter ere van de plaatselijke heilige, gepaard met feestelijkheden.

Arabisch-Andalusische muziek is muziek die vanaf de 12e eeuw in Andalusië (Zuid-Spanje) ontstaat. Andalusië is dan door de Moren bezet. De Arabisch-Andalusische muziek combineert Arabische muziek met Spaanse invloeden.

Wanneer de Moren in de 15e eeuw uit Spanje worden verjaagd, zal de Andalusische muziek zich op twee plaatsen verder ontwikkelen: in Zuid-Spanje en in Noord-Afrika, waar de Moren de muziek mee naar toe nemen. Hier wordt deze muziek onderdeel van de traditionele Arabische volksmuziek.

Enkele grote namen

Aatabou, Najat

Najat Aatabou groeide op in een groot gezin, met vijf broers en vier zusters. Hoewel ze ervan droomde advocaat te worden, nam haar levensweg een onverwachte wending. Zingen was haar grote hobby. 's Avonds klom de rebelse jonge vrouw stiekem uit haar slaapkamerraam om te zingen op bruiloften en schoolfeesten. Op één zo'n feest nam een toeschouwer haar gezang op op een cassettebandje. De clandestien opgenomen en illegaal verspreide cassettebandjes werden goed verkocht; met het liedje J'en ai marre (Ik ben het zat) choqueerde Najat Aatabou heel Marokko. Ze ontvluchtte haar geboortedorp en leefde drie jaar ondergedoken in Casablanca.. Als tekstschrijver en zangeres van het levenslied schetst zij een eerlijk beeld van de Marokkaanse vrouw, ze is er op uit de rechten van vrouwen te verbeteren. Ze bezingt netelige kwesties en gaat de confrontatie aan met heersende opvattingen.

We hebben van haar twee cd's we in onze collectie : Country girls and country women '97 en The voice of Atlas '91

Alaoui, Amina

Wie wil weten hoe er werd gezongen aan het hof van Granada vóór de Reconquista, moet zijn oor te luisteren leggen bij Amina Alaoui. Met de verdrijving van joden en moslims belandde de Arabo-Andalusische muziek in de Maghreb, waar het mondeling werd doorgegeven tot op de dag van vandaag.

Amina Alaoui is een van de origineelste en beste hedendaagse vertolkers van deze gharnati-muziek, die ze ook als filologe al jarenlang bestudeert. Amina is geboren in 1964 in een aristocratische familie uit Fez, Marokko. Op de leeftijd van zes startte ze de studie Andalusische klassieke muziek. Ze leerde piano spelen en werd ingewijd in de Europese klassieke muziek door dirigent Mohamed Abou Drar.

Er zijn twee cd's van haar verkrijgbaar in onze afdeling : Alcantara '98 en Gharnati '09

Gnawa

De Afrikaanse invloed in Marokko is het meest zichtbaar en voelbaar in de gnawa-muziek, die gespeeld wordt door afstammelingen van Afrikaanse slaven. Vanaf de 16e eeuw kreeg Marokko contact met West-Afrika via de karavaanroutes waarbij slaven verhandeld werden. De gnawa vormen in Marokko broederschappen. Deze zijn spiritueel verbonden met de historische figuur van Sidi Bilal, een vrije, christelijke slaaf die de eerste muezzin van de profeet Mohammed was en zijn zieke dochter Fatima genas met zijn zang.

De gnawa-muziek is een synthese van een zwarte West-Afrikaanse traditie vermengd met de islamitische heiligencultus en Amazigh (Berber) elementen. In de teksten worden voorouders, Afrikaanse geesten en moslimheiligen aangeroepen om djinns (demonen) te verdrijven. De complete ceremonies waarin door middel van zang en dans een trance wordt bereikt, duren vaak een hele nacht en worden daarom lilas genoemd.

Bekende vertolkers van de Gnawa muziek zijn o.a. Hassan Hakmoun en Mariem Hassan.

Enkele recente cd's (zonder een typisch genre)

Mazal (Aziz Sahmaoui, 2014)

Tout droit (marockin' Brass, 2014)

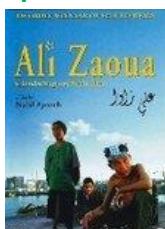
Makan (Driss El Maloumi)

L'oeil du couer (Driss El Maloumi)

The road to Jajouka (verzamelcd, 2013)

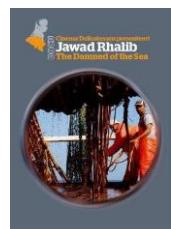
Al qantara (Majid Bekkas)

Speelfilms

Ali Zaoua (Nabil Ayouch, 2000)

Ali Zaoua vertelt het verhaal van vier vrienden in Casablanca. De straat is hun thuis en hun leven is een aaneenschakeling van geweld en criminaliteit. Ze ontsnappen even aan de dagelijkse ellende door lijm te snuiven. Wanneer Ali bij een afrekening tussen rivaliserende bendes brutaal vermoord wordt, zweren zijn vrienden hem te geven wat hij verdient heeft: een begrafenis als een prins. Om dit te realiseren zijn ze tot alles bereid. Een waarheidsgetroeve en confronterende prent.

Bannelingen van de zee, De (Jawad Rhalib, 2006)

Deze film vind je op het gelijkvloers bij het nummer Dvd. 639.3

Essaouira, voorheen Mogador, een stadje aan de Atlantische kust van Marokko, was ooit de grootste haven ter wereld voor de sardinevangst, deze sector is nu op sterven na dood. Grote treilers uit het buitenland zoeken nu onophoudelijk de bodem van de Marokkaanse wateren af om miljoenen kilo's sardinen, tonijn, garnalen en andere in Europa felbegeerde vissoorten boven te halen. De vissers van Essaouira moeten om te kunnen vissen en om te overleven uitwijken naar het Zuiden, maar tevergeefs... De film toont de wereld van deze kleine Marokkaanse vissers, laat hen aan

het woord en valt frontaal de industriële visvangst aan, die tevens een heel ecosysteem in gevaar brengt.

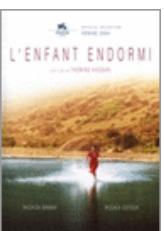

Chevaux de Dieu, Les (Nabil Ayouch, 2012)

De 10-jarige Yachine woont met zijn familie in de sloppenwijk van Sidi Moumen in Casablanca. Zijn moeder Yemma probeert met al haar kracht het gezin te verzorgen. Zijn vader lijdt aan een depressie, één van zijn broers zit in het leger, een andere broer is bijna autistisch en de derde, de 13-jarige Hamid, is een kleine straatrebel en beschermert Yachine. Wanneer Hamid in de gevangenis belandt, grijpt Yachine zijn kans om via kleine baantjes zijn gewelddadige en ellendige omgeving te ontvluchten.

Na zijn vrijlating uit de gevangenis is Hamid veranderd in een radicale Islamiet, die Yachine overtuigt zich ook bij de groep 'broeders' te voegen. Hun spirituele leider, Imam Abou Zoubeir, stoomt de mannen klaar met een lange fysieke en mentale voorbereiding. Op een dag vertelt hij hen dat ze uitgekozen zijn om martelaars te worden.

Enfant endormi, L' (Yasmine Kassari, 2004)

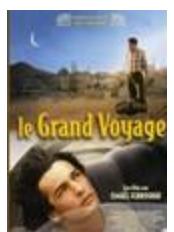

De Belgisch-Marokkaanse cineaste Yasmine Kassari maakte een tijdloze, maar in het hedendaagse Marokko spelende parabel over het geïsoleerde bestaan van vrouwen op het dorre Marokkaanse platteland. Op internationale filmfestivals won *L'Enfant Endormi* talloze prestigieuze prijzen.

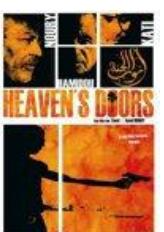
Française (Souad El-Bouhati, 2008)

De rebelse tienjarige Sophia die een gelukkig en onbezonnenv kindertijd doorbrengt in een Frans provinciestadje, voelt zich Française, geen Marokkaanse. Als haar vader zijn baan verliest en het slachtoffer wordt van racisme en discriminatie, vertrekt het gezin van de ene op de andere dag naar Marokko. Daar studeert Sophia fanatiek en helpt in de olijfboomgaard van haar vader. Ze is nog steeds even eigenzinnig en komt in opstand tegen de rigide Marokkaanse sociale regels en gewoonten. Het is haar droom om terug te keren naar haar land, Frankrijk, dat voor haar vrijheid betekent. Haar ouders willen haar echter uithuwelijken. Vooral met haar veeleer traditionele moeder loopt het conflict hoop op. Maar is Frankrijk nog wel het beloofde land?

Grand voyage, Le (Ismaël Ferroukhi, 2003)

Mustapha, een oude Franse Marokkaan, voelt het einde van zijn leven naderen. Hij wil voor zijn dood een pelgrimstocht naar Mekka maken en wordt daarbij begeleid door zijn jongste zoon Réda. De kloof tussen de traditionele, islamitische vader en zijn moderne, ongelovige zoon is groot. Tijdens de lange tocht naar Mekka reizen vader en zoon door onder andere Slowakije, Bulgarije, Syrië en Jordanië en zijn er tal van toevallige en vaak humoristische ontmoetingen.

Heaven's doors (Imad Noury & Swel Noury, 2006)

In het hectische Casablanca raken de levens van de twintiger Ney, de vijfjarige Salim en de oude, bittere Smail elkaar vluchtig aan. Alledrie blijken ze voor de gesloten poorten van de hemel te staan. Ney woont met zijn blinde moeder en zusje in een armzalig flatje. Steeds meer vrienden maken de gevraagde overstap naar het vermeende paradijs Europa, maar Ney gelooft in een toekomst in Marokko. Zijn weerzinwekkende baantje als bouwvakker biedt hem weinig perspectieven. Als hij geld nodig heeft voor de oogoperatie van zijn moeder, raakt hij

onder invloed van zijn vrienden steeds meer verstrikkt in het criminale milieu. Ondanks waarschuwingen van zijn moeder, loopt een opdracht uiteindelijk fataal af. Bij een/die schietpartij verliest Salim zijn vader en geraakt zijn moeder in een coma. Plots bevindt het jongetje zich in een heel andere wereld. Hij wordt opgevoed door een kinderloze, hardvochtige tante Lisa die worstelt met haar moederinstinct en verantwoordelijkheidszin voor het jochie. Langzaam ontdekt Lisa dat ze ook liefde kan geven, maar dat nieuwe geluk blijkt heel fragiel te zijn. Ten slotte is er Smail die na vijftien jaar gevangenis vrijkomt en wraak wil nemen op de man die hem heeft verraden, maar de dood van zijn moeder en ontmoetingen met een jeugdvriend en een vroegere liefde openen hem de ogen.

Sac de farine, Le (Kadija Leclere, 2013)

Alsemberg, december 1975, Sarah, 8 jaar oud, leeft in een katholiek weeshuis. Op een dag ontmoet ze plotseling haar vader die zij nog nooit gezien heeft. Hij zegt dat ze samen een weekend in Parijs zullen doorbrengen. Maar kleine Sarah wordt wakker in Marokko, in een stadje verloren in de bergen van de Atlas. De vader vertrekt snel.... Negen jaar later, in 1984, ontmoeten wij Sarah terug, zij is nu een 17 jaar oude tiener, net als de anderen, of bijna.....

ALGERIJE

Jeugdromans

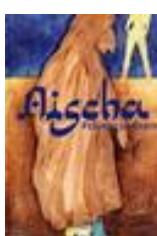
Jeugd Boeken 12+ (groen)

Kleuren maken alles mooi (Wally De Doncker, 1998)

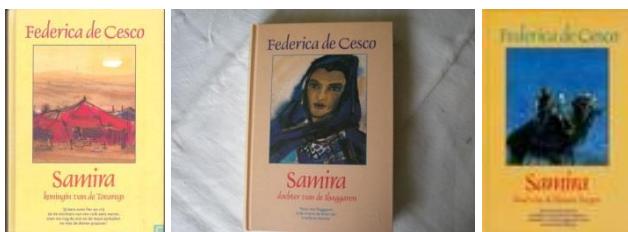
Halima is samen met haar ouders gevlogen uit Algerije, waar het voor hen veel te gevaarlijk werd. Het verhaal geeft een aardig beeld van de prettige en treurige kanten van het leven van de ongeveer 12-jarige Halima, haar vriendin en haar ouders. Zeker bruikbaar en herkenbaar voor leerlingen vanaf een jaar of elf, die nog niet zo goed kunnen lezen.

Jeugd Boeken 14+ (rood)

Aischa (Frederica de Cesco, 2004)

De dochter van Algerijnse immigranten woont in Parijs waar ze verliefd wordt op een Vietnamese jongen. Verschillen in cultuur en godsdienst tussen hen beiden zorgen voor de nodige problemen

Samira, koningin van de Touaregs

Samira, dochter van de Ihaggaren

Samira, kind van de blauwe bergen (Federica de Cesco, 1993-1994-1995)

Magazijn Jeugd JM 529-JM 530-JM 531

In deel 3 (na respectievelijk 'Samira, koningin van de Toearegs' en 'Samira, dochter van de Ihaggaren') bereidt de 19-jarige Samira zich voor om met haar geliefde Adon en diens zuster Algerije te ontvluchten. Ze stammen alle drie af van de Kel Rela, de aristocratische tak van de Toearegs, die als nomaden geen leefruimte meer hebben in het moderne Algerije. In deel 1 en 2 leerde Samira haar vaderland en voorouders kennen, en moedige Atara, Adons tweelingzusje - in de ogen van Algerijnse mannen mislukt als echtgenote en moeder - aan te leven zoals zij dat wil. Samira tracht nu tevergeefs via haar oom, die politicus is, een uitreisvisum voor Atara te krijgen. De komst van de rallye Parijs-Dakar brengt uiteindelijk de oplossing. Het verhaal is doorweven met informatie over geschiedenis en cultuur van de Toearegs, en levert kritiek op de 'vooruitgang' van het politiek corrupte Algerije

Vrij onder de zon (Federica de Cesco, 1997) -Magazijn Jeugd JM 429

De zeventienjarige Mariemma is een Toeareg-meisje. Of niet? Ze weet alleen dat Marly ag Hamid en Torha niet haar echte ouders zijn. Maar ze voelt zich bij hen gelukkig. En de woestijn is haar vaderland. Tot een Westerse journalist haar ontdekt en een goed verhaal ruikt. Hij wil naar Europa terugbrengen. Haar Zwitserse ouders zijn namelijk in de Sahara omgekomen door een auto-ongeluk toen ze twee jaar was. De gewonde Laetizia (haar

eigenlijke naam) werd opgevangen en liefderijk verpleegd door Torha, de koningsdochter van de Kel Rela stam. Qua constructie en verteltrant een boeiend en meeslepend verhaal. Het leven en de gebruiken van de woestijnbewoners is een interessant onderdeel en wordt op natuurlijke wijze in het verhaal ingebed. De hoffelijkheid en gastvrijheid van de Toeareg staan in schril contrast met de lompe, onbeschoftheid van de Westerling en de Algerijnse regeringsambtenaren.

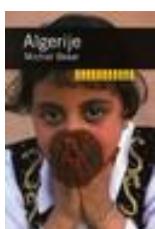
Informatieve boeken voor volwassenen

De man die nee zei : Charles de Gaulle 1890-1970 (H.L. Wesseling, 2012) Fran 947.6

Voor De Gaulle, in 1945 redder van het vaderland en onbetwiste leider, gold maar één strategie, zijn 'grand dessin': Frankrijk zijn plaats in de wereld terug te geven. Maar net zoals zijn strijdemaker Churchill werd ook De Gaulle in 1946 bedankt voor bewezen diensten en trad hij als minister-president van de Voorlopige Regering van de Franse Republiek af om plaats te maken voor de Vierde Republiek, waarvan hij de politieke fratsen vanop de zijlijn en met pijn in het hart zou aanschouwen.

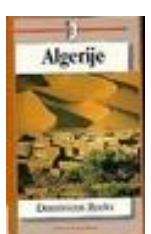
Ruim tien jaar later, na 24 kabinetten, het verlies van Indochina en de dreiging van een burgeroorlog in Algerië, wordt De Gaulle — mede onder druk van de publieke opinie — door René Coty teruggeroepen. Hij voorkomt een staatsgreep, ontloopt een aantal aanslagen en slaagt er uiteindelijk in de uiterst pijnlijke Algerijnse kwestie op te lossen.

Algerije (Landenreeks, 2009)

Alge 992

Eerst wordt inzicht verschafft in de fysisch-geografische omstandigheden. Daarna volgen hoofdstukken over de geschiedenis, de bevolking en de relatie stad/platteland, de politiek, de economie met natuurlijk nadruk op olie en gas. Twee hoofdstukken over de sociale problematiek (ongelijkheid, gezin en gezag, leefstijlen) en culturele uitingen besluiten het boek samen met een korte opsomming van praktische reisgegevens, een literatuurlijst en een opgave van nuttige adressen. Geschikt voor iedereen die achtergrondinformatie wenst over dit land waar sociale en economische problemen een hoofdrol spelen.

Algerije (Tahar Maaz, 1989)

Alge 992

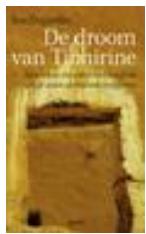
Een goede Nederlandstalige gids van een fascinerend land uit de bekende zwart-witte Dominicusreeks. De met tientallen foto's en een vijftiental kaarten geïllustreerde gids voorziet in een leemte voor niet-Frans lezende potentiële toeristen. Een vierde deel van de inhoud is gewijd aan algemene informatie over landschap, flora, fauna, godsdienst, economie enerzijds, toeristisch belangrijke gegevens zoals klimaat, feestdagen, voeding, overnachtingsmogelijkheden, reizen in en naar het land, en door de Sahara anderzijds. De geschiedenis wordt in vogelvlucht aan de orde gesteld.

De vuile oorlog in Algerije (habib Souäida, 2001)

Alge 945.6

Wie zich voor de Algerijnse situatie interesseert, kent -- zelfs al wil hij dat niet altijd toegeven -- de omvang van de wandaden die islamitische terroristen en de veiligheidstroepen tegen het volk hebben begaan. Terwijl de misdaden van de ene groep ruimschoots in de media aan bod zijn gekomen en, terecht, unaniem werden veroordeeld, heeft men de misdaden van de anderen (leger, politie, gendarmerie, milities) vaak geminimaliseerd. Behalve een paar intellectuelen, verantwoordelijken van niet-gouvernementele organisaties en journalisten heeft de internationale gemeenschap wel degelijk het stilzwijgen bewaard t.a.v. die gruweldaden.

De droom van Tibhirine (Ivo Dujardin, 2009)

245.4

In de nacht van 26 op 27 maart 1996 werden in het Algerijnse Tibhirine zeven trappisten van het klooster Onze-Lieve-Vrouw van de Atlas door een gewapend commando van hun bed gelicht en ontvoerd. Na twee maanden van onzekerheid, vertwijfeling en bang afwachten werden ze op 21 mei van datzelfde jaar terechtgesteld. Het gruwelijk gebeuren haalde de internationale pers, die geschokt toekeek hoe de fundamentalisten in Algerije blijkbaar alle touwtjes in handen hadden. En wat bezield die (Franse) monniken om, ondanks nationale wetten en beslissingen, toch in hun klooster te blijven?

Hel in de Sahara (Harald Ickler, 2004)

395.69

Samen met een aantal andere westerse toeristen wordt hij onverwacht ontvoerd door een groep moslimextremisten. Van eind maart tot half mei 2003 is hij in totaal 52 dagen overgeleverd aan de grillen van een fundamentalistische beweging, de Salafisten. In dit boek beschrijft Harald Ickler zijn ervaringen tijdens deze gijzel. De angst, de onzekerheid, de uitputting, het gebrek aan voedsel en vocht, de spanningen tussen de leden van de groep gegijzelden en de terroristen. Zijn persoonlijke verslag is gebaseerd op het dagboek dat hij wist bij te houden tijdens deze spannende periode

Romans voor volwassenen

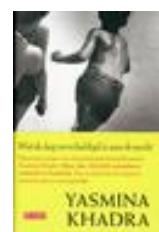
Terug naar de Rue Darwin (Boualem Sansal, 2013)

Als kind heeft de schrijver in Rue Darwin in een Algerijns stadje gewoond. Hij schrijft hier over zijn jeugd, vanaf 1955, waarin hij deels opgroeide bij zijn bijzondere grootmoeder, een machtige vrouw, die landerijen bezat en ook een bloeiend bordeel beheerde, en deels bij zijn moeder in Rue Darwin. Het is een familiegeschiedenis met dramatische en komische elementen, die zich afspeelt in een verscheurd gezin en in een verscheurd Algerije

Nergens thuis in het huis van mijn vader (Assia Djebar, 2010)

Deze terugblik op een Algerijnse jeugd verwijst ook naar haar latere leven en werpt zo een nieuw licht op haar vorige romans, Nachten in Straatsburg (2000), die haar eerste echte liefdesverhouding beschrijft, en De verdwenen vrouw (2004), waarin haar gespleten houding wordt verklaard tegenover de onafhankelijkheidsstrijd van haar land en het vrouwenvriendelijke klimaat dat na de oorlog alleen maar bleef toenemen.

Wat de dag verschuldigd is aan de nacht (Yasmina Khadra, 2010)

Een saga over de Algerijnse geschiedenis tussen 1930 en vandaag, gezien vanuit beide culturen. Het boek kan misschien een aanzet vormen voor een begripvollere historische benadering, en is bovendien geschreven in een vloeiend proza, met beklijvende beschrijvingen van de Algerijnse natuur.

Verzwegen (Rahmouna Salah, 2011)

Persoonlijk relaas van enkele Algerijnse vrouwen die ten offer vielen aan mishandeling en verkrachting tijdens een door een imam opgeroepen pogrom, en die daarna meestal tevergeefs zich inspannen voor gerechtigheid en bestrafing van de daders in een streng-islamitische samenleving.

Nedjma (Kateb Yacine, 2013)

Vier Algerijnse mannen, Mustapha, Lakhdar, Rachid en Mourad, hebben een speciale band met de ongelukkig getrouwde Nedjma. Zij staat symbool voor Algerije. De mannen werken in een steengroeve, maar komen in de problemen als Mourad een Fransman vermoordt. De Algerijnse dichter en schrijver (1929-1989) zette zich in voor het behoud van de berbercultuur.

Onvoltooide geschiedenis (Boualem Sansal), 2011)

In dit geval voor een vele kanten uitwaaierend verhaal waarin twee Algerijnse broers, Rachid Helmut (Rachel) en Malek Ulrich (Malrich), die beiden sinds jaren in Parijs wonen, worden geconfronteerd met het verschrikkelijke verleden van hun Duitse vader, Hans Schiller, scheikundige en nazi, onder meer werkzaam in de vernietigingskampen.

De bottenzoekers (Tahar Djaout, 2011)

Een 14-jarige jongen gaat begin jaren zestig in Algerije op zoek naar het graf van zijn broer, die tijdens het verzet tegen de Fransen is omgekomen. Zo leert hij zichzelf en de wereld beter kennen. Vanaf ca. 16 jaar

Over mannen (Laurent Mauvignier, 2013)

Minderjarig nog werd hij in 1960 als dienstplichtige de vuile koloniale oorlog ingesleept, waarbij zoekacties naar fellaga's in dorpen rond een raffinaderij uitdraaien op het in brand steken van alle woningen en het terroriseren en deporteren van de bevolking. Of wanneer 'terroristen' bij een guerrilla-actie op het legerkamp ettelijke kameraden afslachten, allen nadien teruggevonden met een van oor tot oor opengesneden keel, het gelaat verwrongen tot de zogenaamd Kabylische glimlach.

Muziek

Chaabi

Chaâbi betekent 'van het volk'. Het komt voort uit de muziekstijlen die de bewoners van de kashba in hun genen hebben zitten: Arabisch, Andalusisch, Berbers, Joods en zelfs de flamenco. Dit was aan het einde van de 19de eeuw. Chaabi kenmerkte zich door Arabo-Andalusische vocalen, ondersteund door een orkest met violen, mandoles (een soort grote mandoline), banjo, kanun, ud, piano, ney (fluit), darbuka (vaastrommel) en tar (lijsttrommel). De teksten handelden over liefde, verdriet, verbanning, vriendschap en verraad. Lange tijd was chaabi alleen te horen in de *mahchachat*, een besloten ruimte

waar bezoekers koffie of thee dronken en opium rookten. Deze ritmische cocktail wordt eind jaren veertig en begin jaren vijftig ontwikkeld door de legendarische El Hadj Mohamed El Anka. Hij vertolkte daarmee als geen ander de gevoelens van het volk. In de jaren vijftig leidde hij een chaâbi-orkest op het conservatorium van Algiers, waarin Arabische en joodse studenten samen musiceerden.

Echter, tijdens de daarop volgende contrarevolutie keerde het tij en trad een streng regime aan: de chaâbi werd zelfs verboden. Een aanzienlijk deel van de bevolking, en dus ook veel muzikanten, vertrekt naar Frankrijk en zoekt heil in Marseille of Parijs.

De grootste namen

Dahmane Elharrachi en zoon

Kamel el Harrachi lijkt heel veel op zijn vader. Niet alleen qua uiterlijk maar hij heeft ook het talent van zijn vader, wijlen Dahmane el Harrachi. Dahmane was de populaire chaabizanger en componist van het lied *Ya Rayah*, dat een internationale hit is geworden door Rachid Taha. Dahmane is in 1980 overleden. Kamel is nog maar zeven jaar oud, maar al vastbesloten om in zijn voetsporen te treden. Kamel groeit op tussen de klassieke geluiden van chaabi. Hij ontwikkelt deze invloeden in zijn eigen stijl. In 1994 verhuist hij naar Frankrijk, waar hij net als zijn vader begint te spelen in kleine cafeetjes in Parijs. Op een gegeven moment zoekt hij muzikanten bij elkaar en bouwt hij een goede reputatie op in Algerijnse gemeenschap in Paris. In 2009 brengt hij zijn debuutalbum *Ghana Fenou* uit, een eerbetoon aan zijn vader Kamel el Harrachi speelt de Algerijnse muziekstijl chaabi op moderne wijze.

We hebben één cd (chaabi, vol. 7à van Dahmane Elharrachi aanwezig in onze muziekafdeling.

Rai

In de Algerijnse stad Oran is de raï-muziek ontstaan als protest. Het woord 'raï' betekent 'naar mijn mening' of 'ik vind'. Het was vooral de zelfkant van de samenleving waar deze muziek in eerste instantie floreerde en daar was het gezag niet blij mee. De chebs (zangers) en chaba's (zangeressen) bezongen in hun teksten taboe-onderwerpen als seks, drugs en kritiek op de maatschappij. De oorsprong van deze raï is de traditionele muziek van de bedoeïenen, terwijl de meeste instrumenten modern en elektrisch zijn.

Tijdens de burgeroorlog in Algerije werden raï-artiesten door fundamentalistische islamieten vermoord. De raï-muziek moest ondergronds opereren en een deel van de artiesten vluchtte naar Parijs. Daar werd de raï-muziek in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw heel erg populair, maar ook in Marokko en de rest van West-Europa. De bekendste raï-ster is (Cheb) Khaled. Het Arabische woord 'cheb' betekent 'jong'. Inmiddels is er ook een romantische versie van raï-muziek waarin de maatschappijkritiek ontbreekt.

Enkele grote namen

Cheikha Remitti

Rimitti maakte in 1956 haar eerste plaat en zong altijd vrijmoedig over alcohol, seks en verdovende middelen. Nadat Algerije onafhankelijk was geworden, werd de volksmuziek verboden en emigreerde Rimitti naar Frankrijk. Daarna gingen haar teksten veelal over heimwee.

Volgende vier cd's hebben we in ons bezit :

Aux sources of the Raï 1994 / Ghir al baroud 1996 / Nouar 1999 / N'ta goudami 2005

Cheb Khaled

Khaled Hadj Brahim (Oran, 29 februari 1960), beter bekend als Khaled, is een Algerijns zanger van populaire raimuziek, een populair genre in de Maghreb. Hij is vooral bekend van zijn hit Aïcha uit 1996, die onder meer in Nederland wekenlang in de Top 40 stond. Brahim wordt ook wel de "King of Rai" genoemd

Brahim begon zijn muziecarrière als Cheb Khaled (Arabisch voor jonge Khaled) en bracht op zijn 14e zijn eerste plaat uit. In 1986 ontvluchtte hij het geweld in Algerije en verhuisde naar Parijs. Daar liet hij het voorvoegsel "Cheb" vallen en bracht het titelloze album Khaled uit. De immens populaire zanger is erg geliefd bij Algerijnse en Marokkaanse immigranten in Frankrijk

Volgend werk van Khaled hebben we in onze muziekindeling :

Le meilleur de Cheb Khaled (1992) / Kutché s.d. / Sahra 1996 / Kenza 1999 / Liberté 2009

Cheb Mami

Cheb Mami doet in 1982 als 16-jarige mee aan de televisieshow 'Alhan wa Chabab'. Hij wint niet, daar de door de overheid vertegenwoordigde jury het bestaan van rai-muziek ontkennt. Boualem, de producer van het Oran-label, Disco Maghreb, biedt Mami de kans om van 1982 tot 1985 tien cassettes op te nemen. Met geschatte aantallen van 100.000 tot 500.000 kopieën wordt het een succes, echter niet iedereen is blij met zijn taalgebruik. In 1985 mag hij meedoen aan het Oran Raï Festival en krijgt niet alleen hij, maar ook de rai-muziek eindelijk de erkenning. Het album 'Saida' zorgt voor een comeback in 1994. Hij tekent een

contract bij Virgin en 'Saida' wordt goud in Algerije en dubbel goud in de VS. De muziek van Cheb Mami is een mix van mediterrane met invloeden van de westerse muziek.

Deze cd's hebben we in de collectie: Layali 2006 / Le roi du rai 2006 DVD

Cheb Hasni

Cheb Hasni alias Hasni Chakroun (wordt gezien als een pionier van de rai-muziek en is vandaag nog steeds populair. Hij wordt ook wel 'le rossignol du rai' genoemd, wat letterlijk 'de nachtegaal van de rai' betekent

In 1986 bracht Cheb Hasni zijn eerste cassette uit, samen met Cheba Zahouania. Cheb Hasni was een van de eerste zangers in Algerije die over de liefde zong, waardoor hij zowel voor- als tegenstanders kreeg. Cheb Hasni schreef ongeveer 400 nummers.

In 1994 werd Cheb Hasni afgeperst en later vermoord in de wijk Gambetta (Oran), waar hij opgroeide. De daders gingen niet akkoord met het feit dat Hasni zong over thema's als echtscheiding, alcohol en drugs (hasj). Cheb Hasni is in verschillende Arabische landen vooral onder de jeugd heel populair.

Deze cd's hebben we in de collectie: L'album d'or 2005 / Hommage 2009

Rachid Taha

De Algerijnse artiest **Rachid Taha** keert terug met een 9e soloalbum, verwacht op 25 maart. Opgenomen tussen Parijs en de Real World studio's in Engeland, werd dit album geproduceerd door Justin Adams (Juju, Triaboliques, Robert Plant) en het is het resultaat van verscheidene samenwerkingen, vooral die met Mick Jones (ex-Clash), Brian Eno (Coldplay, U2), Rodolphe Burger, Raï Cheba Fadela...

Met Zoom, gaat deze moderne Sinbad verder met het afschuimen van de muzikale zeeën. Daarbij verbindt hij de elektrische en de Oud-Arabische gitaar, de beats van Bo Diddley en de traditionele ritmes, de Oosterse opstand en verbeelding...of zelfs Elvis (uit Memphis, Tennessee) en de Egyptische Oum Kalsoum. Hij is poëtisch en politiek en wil evenzeer het bewustzijn ter sprake brengen, en ons ontspannen. Rachid Taha, pionier van de "Rock 'n' Rai", bewijst nogmaals dat hij een compleet artiest is, en de bouw van zijn eigen mythologie najaagt...

Zoom 2014

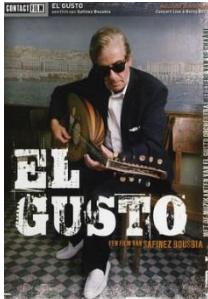
Cd's in de bib

Barbes (1990)	83 alger taha
Olé, olé (1996)	83 CDM 6807
Live (2001)	83 alger taha
Tékitoi (2005)	83 alger taha
Diwan (1998)	83 alger taha
Diwan, vol. 2 (2006)	83 alger taha
The definitive collection (2007)	83 alger taha

DVD

Taha, Rachid	1,2,3 soleils	83 alger taha
--------------	---------------	---------------

Algerijnse speelfilms

Gusto, El (Safinez Bousbia, 2011)

Een ontmoeting in een kleine winkel in Algiers, 2003, zette de Algerijns-lerse Safinez Bousbia op het spoor van de chaâbi, een populaire muziekvorm die halverwege de twintigste eeuw een grote bloei doormaakte. Voortgekomen uit de Arabisch-Andalusische muziek die men in de kasbah van Algiers speelde, werd het genre door de legendarische El Hadj Mohamed El Anka ontwikkeld tot een muziekvorm die de gevoelens van het volk vertolkte, - chaâbi betekent 'van het volk' –, een rythmische cocktail van Andalusische, Berberse en Flamenco muziek.

London River (Rachid Bouchareb, 2010)

7 juli 2005. Moslimterroristen brengen in de drukke ochtendspits van London vier bommen tot ontploffing. Zevenenvijftig mensen komen om door blinde terreur. Elisabeth (Brenda Blethyn, Secrets and Lies) hoort het nieuws en probeert haar dochter Jane in de hoofdstad te bereiken. Het enige wat ze te horen krijgt is de stem van haar voicemail... Verscheurd door hoop en angst besluit ze naar Londen af te reizen. Tijdens haar zoektocht kruist ze het pad van Ousmane (Sotigui Kouyaté), een Afrikaanse man die op zoek is naar zijn zoon Ali... Net als Elisabeth kan hij geen contact met zijn kind krijgen. Ze besluiten samen het enorme en voor hun onbekende Londen te doorzoeken... Van de regisseur van het internationaal bekroonde en voor een Oscar genomineerde Indigènes/Days of Glory.

Tunesië

Informatief jeugdboek

Tunesië (Sjon Hauser, 2010)

Informatie Jeugd (grijs): Landen-Volken M Landen M

Deze vrij grote uitgave biedt informatie over de geschiedenis van Tunesië, de geografische ligging, de economie, de verschillende steden en de natuur. Daarnaast is er aandacht voor het vervoer, de mensen, het onderwijs, het toerisme en de Tunesische keuken. Vele kleurenfoto's illustreren de tekst. Vrij veel tekst op een pagina. Het boek geeft goede, beknopte, bruikbare informatie.

Jeugdroman

De jongen die over glas liep (Peter Vervloed, 1995)

Buurtbibliotheeken – Jeugd boeken 12+ (groen) VE

Wanneer Robert met z'n ouders op vakantie is, in Tunesië, maakt hij verschillende beangstigende situaties mee. Ook maakt hij kennis met een fakier die kan voelen wat mensen denken. Van deze fakier leert Robert dat het beter is je verdriet te uiten en over zijn kleine zusje dat verdrunken is, te praten. Deeltje uit de makkelijk lezen-serie Zoeklicht: eenvoudig taalgebruik, korte zinnen. Qua onderwerp geschikt voor lezers vanaf een jaar of elf.

Informatieve boeken voor volwassenen

Reisgidsen

Tunesië (Sjon Hauser, 2010)

Tunesië (Danniella Schetar, 2010)

Tunesië en Djerba (Manfred Thiele, 2011)

Tunisia (Donna Wheeler, 2014)

Cultuurgidsen

De jasmijnrevolutie (Leen Vervaeke, 2012)

Zij beschrijft het overhaaste vertrek van de dictator Ben Ali in januari, onder druk van massabetogingen die voortvloeiden uit de zelfverbranding van een straatverkoper die zo protesteerde tegen zijn uitzichtloze situatie. De lezer krijgt een beeld van de weelde, corruptie en het nepotisme in de presidentiële familie, de gemanipuleerde verkiezingen en de grove schending van mensenrechten waarvoor westerse politici lange tijd de ogen sloten: Tunesië leek immers een betrouwbare bondgenoot in de 'war on terror'. Vervaeke geeft velen het woord en volgt hoe de stemming omsloeg van euforie naar achterdocht.

Romans voor volwassenen

Ik vecht voor mijn kinderen (Esma Abdelhamid, 2009)

De Tunesische Esma Abdelhamid (1960) wordt op negentienjarige leeftijd uitgehuwelijkt aan landgenoot Abdullah, die ze tot dan toe nog nooit heeft gezien. Haar man neemt haar mee naar Duitsland, waar hij al enkele jaren woont en werkt. Al direct na de bruiloft blijkt hij een bruut te zijn die haar met minachting behandelt, verkracht en slaat. Esma komt het huis nauwelijks uit. Het stel krijgt drie kinderen, twee zoons en een dochter (de achterflap noemt er foutief vier). Tijdens een bezoek aan Tunesië steelt Abdullah Esma's paspoort zodat zij niet terug kan naar Duitsland en ontvoert hij de zoons naar Duitsland; later ontvoert hij ook hun dochter. Pas jaren later weet Esma, die van een naïef en onzelfstandig meisje is veranderd in een onafhankelijke vrouw, haar kinderen terug te krijgen.

Rafaël, een liedesgeschiedenis (Christine Otten, 2014)

Winny Methorst is 21 jaar als ze op het Griekse eiland Kos de Tunesische vluchteling Nizar Khemiri ontmoet. Ze trouwen na drie maanden en gaan naar Tunesië waar Winny zwanger raakt. Om in haar eigen land te bevallen keert ze terug naar Brabant na een mislukte poging om een visum te regelen voor Nizar. Dan breekt de Jasmijn-revolutie uit en sluiten de Europese grenzen zich, ook voor Nizar. Hij gaat als bootvluchteling naar het Italiaanse eiland Lampedusa en doet alles om te overleven onder zware, soms onmenselijke omstandigheden. Hoogzwanger reist Winny naar het opvangkamp Lampedusa om te proberen haar man vrij te krijgen.

Frans

Mausolée (Brigitte Smadja, 2001)

RM 50965

Sylvain en zijn vijf jaar jongere zus Magda zijn beiden in Tunesië geboren. Magda heeft daar nauwelijks herinneringen aan, maar Sylvain wordt verteerd door nostalgie. Als hij, op zijn veertigste, kans ziet terug te keren, wil hij dat zijn zus hem achteraan komt. Eenmaal ter plekke verloopt alles anders dan hij had gedacht en wordt hij zelfs vermoord. Magda, die hem gevolgd was, kan hem niet vinden. Zij doet onderzoek en vestigt zich uiteindelijk in Tunesië. Het verhaal is opgebouwd als een detective. De lezer blijft tot de laatste bladzij in het duister tasten. Beide hoofdpersonen ervaren dat herinneringen niet kloppen en dat nostalgie in wezen absurd is. Ze rekenen emotioneel af met hun kinderjaren, hun ouders en hun opvoeding.

Muziek

„Malouf“, de Arabische muziek van Andalousian Moslims achtervolgde uit Spanje, werd in het bijzonder ingevoerd in Noord-Afrika, en Tunesië, aan het eind van de 15de eeuw. Het groeide zo populair dat het bij uitstek de Tunesische muziek die werd, alle andere vormen verdringt, zodanig dat het „malouf“ werd genoemd, wat „dat betekent die“ normaal is.

De kleine orkesten die deze muziek spelen gebruikt violen (rbab), lutes, sitars en trommels. De muziek is aanklager, soms vasthoudend, en heeft een wens van invloed Berber in het bijzonder in de ritmen en de vormen. Het wordt over het algemeen samengesteld uit verscheidene verschillende stukken of „nouba“ (gelijkwaardig van de „reeksen“ in Westelijke muziek) die gedichten, liederen, preludes en instrumentale onderbrekingen afwisselen.

Muziek-houdende van Baron Erlanger, die een hartstocht voor malouf had en die in Droelige palace van Sidi Bou nu omgezet in het museum van de Muziek leefde, compileerde al regels en de geschiedenis van deze muziek in zes volumes. In de jaren '30 zette hij een vereniging genoemd op „Rachidia“, die een echte serre van muziek Arabisch en Andalousian is, waar de meesten van de grote musici van vandaag bestudeerden.

Onder hen waren de veertien musici en singers van ensemble van Tunis Gr Azifet, één van de zeldzame, uitsluitend vrouwelijke orkesten in de Arabische wereld. Geleid door Amina Srarfi, wordt het ensemble van Gr Azifet geïnspireerd door traditionele Tunesische malouf en oosterse mouachah.

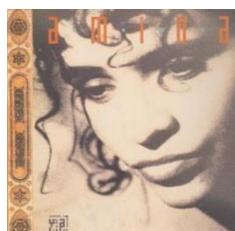

Anouar Brahem, een lute (oud) speler van Tunis dat traditie bestendigt terwijl ook open blijven aan Mediterrane invloeden, momenteel één van de gevaste sterren van Tunesische muziek is (zijn hoofdopnamen omvatten „Barzakh“ en „l'incroyable amour van Conte DE“).

Cd

Vague (2006)

83 tunes brahe

Amina is de dochter van een Franse vader en een Tunesische moeder. Haar ouders scheidden op jonge leeftijd en op haar dertiende verhuisde ze met haar moeder naar Parijs.

Haar doorbraak in de muziek was in 1985 toen ze een rapwedstrijd won met haar liedje Shehérazade, een combinatie van rap en traditionele Arabische muziek. Vier jaar later maakte ze haar filmdebuut in de film Maman. Haar grote doorbraak kwam echter pas in 1991 toen ze Frankrijk mocht vertegenwoordigen op het Eurovisiesongfestival in Rome.

Cd's

Yalil – 1991 (1991)

83 CDM 20877

Wa di ye (1992)

83 CDM 20873

Annabi (1999)

83 tunes amina

Dhafer Youssef (Arabic: دهير يوسف; 19 November 1967 Teboulba, Tunisia) is componist, muzikant en oud speler. Van jongaf was hij geïnteresseerd in jazz en verliet Tunesië voor Europa waar hij sinds 1990 leeft (Parijs, Wenen...) Hij is ook gekend in de avant-garde en werelmdmuziek. Hij bracht al zes cd's uit en recent liet hij zich beïnvloeden door Indische muziek.

Cd's Malak (1999)

83 tunes youss

Electric sufi (2001)

83 tunes youss

Digital prophecy (2003)

83 tunes youss

Divine shadows (2006)

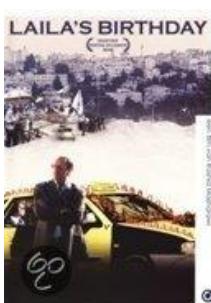
83 tunes youss

Elpees

Canciones chuecas (s.d.)

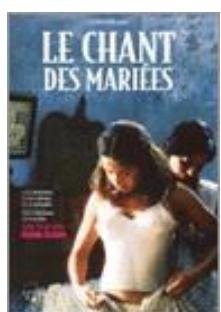
83 DM 18723

Speelfilms

Laila's birthday (Rashid Masharawi, 2008)

Op de ochtend van zijn dochters verjaardag belooft Abu Laila om 's avonds een verjaarstaart mee naar huis te nemen, maar eerst moet hij de dag zelf nog zien door te komen. Hoewel Abu Laila eigenlijk rechter van beroep is, kan hij door allerlei bureaucratische problemen zijn vak niet meer uitoefenen en is daardoor gedwongen om als taxichauffeur de kost te verdienen. Hij moet zeer tegen zijn zin bewapende cliënten in zijn auto toelaten, ervaart een bomaanslag, krijgt met woedende passagiers te maken, maar zijn voornaamste streven is dat mensen zich als waardige burgers dienen te gedragen. Het leven in de "bezette gebieden" is niet gemakkelijk, maar deze film toont aan dat het ook absurd en zelfs grappig kan zijn. Laila's Birthday laat het leven op een willekeurige dag in het Palestina van vandaag zien. Wat regisseur Rashid Masharwi toont is een bittere komedie over chaos, recht en onrecht, woede, vernedering, anarchie en een wanhopige poging om in die chaos enige orde te scheppen.

Chant des mariées, Le (Karin Albou, 2008)

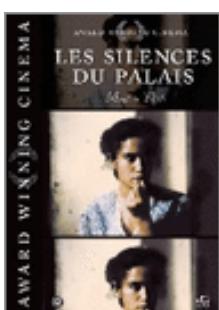
Tunesië, 1942. Twee buurmeisjes en harts vriendinnen ontdekken dat het liefdespad niet altijd over rozen gaat. Myriam wordt uitgehuwelijkt. Nour houdt van haar neef Khaled. Het ene meisje is joodse, het andere moslima. Ze leven onder de Duitse bezetter die hen aan hun kant proberen te krijgen door hun de onafhankelijkheid te beloven. Hoewel ze gedoemd worden afstand van elkaar te nemen, zullen ze opkomen voor hun hechte vriendschap...

Petite Jerusalem (Karin Albou, 2006)

Deze film is besteld en zal binnenkort in de collectie te vinden zijn

'La Petite Jérusalem' is een joodse enclave in Parijs. De mooie jonge Laura leeft in tweestrijd tussen haar orthodox-joodse opvoeding en haar filosofiestudie die haar een andere kijk op de wereld biedt. Terwijl haar vrome zus Mathilde haar huwelijk probeert te reden, wordt Laura verliefd op haar collega, een jonge rebelse moslimintellectueel. Volledig in verwarring blijkt dat ze niet meer kan terugvallen op oude zekerheden en haar pas verworven inzichten...

Silences du palais, Les (Moufida Tlatli, 1994)

Het nieuws dat Prins Sid'Ali is overleden, confrontereert de 25-jarige Alia plotseling weer met haar verleden. Tijdens de begrafenis bezoekt ze het paleis waar ze haar jeugd en puberteit doorbracht en waar haar moeder bediende was. Haar vader heeft ze nooit gekend - misschien was het de prins wel. Terwijl ze door de verlaten gangen zwierft, komen de beelden van haar jeugd terug, zoals die van haar verboden vriendschap met Sarra, dochter van een van de beide prinsen. Ze beleeft ook opnieuw de pijnlijke en stilte zoektocht naar de identiteit van haar vader en herinnert zich haar dappere moeder, die haar beschermde tegen de heimelijke begeerde van de prins.

Mauritanië

Reisgidsen

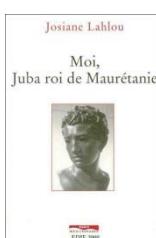

West Africa (Anthiony Ham, 2013)

Ruim driehonderd pagina's informatie over achttien landen in West-Afrika (waaronder Benin, Ghana en Sierra Leone). Bij een aantal landen beperkt de informatie zich tot een paar bladzijden over geschiedenis en cultuur en ontbreken verdere gegevens (Guinea, Mali en Niger). Begonnen wordt met een top-17 en enkele rondreizen met kleurenfoto's. Vervolgens komen de landen afzonderlijk aan de orde. Over het algemeen is de gegeven achtergrondinformatie over geschiedenis, economische en politieke ontwikkelingen (bijgewerkt tot ongeveer half 2013) goed en actueel. Er is veel informatie over toeristische attracties, inclusief hotels, restaurants in verschillende prijsklassen

Roman voor volwassenen

Frans

Moi, Juba roi de Maurétanie (Josiane Lahlou, 1999) RM 14392

Juba II van Numidië (Iuba in het Latijn; Ιόβας (Ιόβας) of Ιουβας in het Grieks, Yuba in Lybico-Berberse inscripties)[1] (52 v.Chr. – 23 na Chr.) was koning van Numidië en later van Mauretania. Hij was gehuwd met Cleopatra Selene, de dochter van Marcus Antonius en Cleopatra. Gezamenlijk regeerden ze over Numidië in Noord-Afrika voordat de politieke situatie te onstabiel werd en zij hun residentie naar Mauretania verhuisden.

Muziek

Voornamelijk gemaakt door de grootste etnische groep van de land, de Moren waar muzikanten de laagsta kaste, de iggawin, uitmaakten.

De muzikanten bezongen de heldendaden van hun krijgers en van hun veldheren. Ook waren de iggawin boodschappers die nieuwsberichten tussen de verschillende dorpen verspreidden.

In het hedendaagse Mauritanië worden muzikanten gewoonlijk betaald door rijken die soms een opname maken van de muziek die voor hen gespeeld werd.

Traditionele instrumenten zijn o.a. een luit (tidinit) en de vrouwelijke kora. Percussieinstrumenten zijn o.a. de tbal (ketekdrum) en de daghumma (rate)

Er zijn drie manieren om muziek te spelen in de plaatselijke traditie

Al-bayda – de ‘witte’ manier (delicate en verfijnde muziek) en de bidan (Noord-Afrikaanse Moren),

Al-kahla – de ‘zwarte’ manier (roots en mannelijke muziek en de Haratin (Moren van de Zuidelijke Sahara)

I'-gnaydiya – een mix van de twee voorgaande

Verzamelcd's

Musiques et chants traditionnels de Mauritanie

84 CDM 24842

The sounds of the West sahara (2004)

84 mauri

Zangers en Groepen

Dimi Mint Abba (Arabic: دمي منت; 25 December 1958 – 4 June 2011)

Dimi's ouders waren allebei muzikanten (haar vader componeerde het Nationaal Volkslied). Haar professionele carrière begon in 1976 met een radio-optreden en won de Umm Kulthum Contest in Tunis.

Haar eerste internationale opname (World Circuit record label) kreeg een eervolle vermelding van Ali Farka Touré. Op dit album speelden ook haar man Khalifa Ould Eide en twee dochters mee.

Abba, Dimi Mint

Moorish music from Mauritania (1991)

84 CDM 24841

Onze andere Mauritaanse cd's

Amartchitt, Ooleya Mint	Louanges – praise songs (2003)	84 mauri amart
Assouf, Kel	Tin hinane (2010)	84 mauri assou
Boolumbal	Fuuta blues (2009)	84 mauri boolu
Ensemble El Moukhadrami	Musiques et chants traditional...(1995)	84 CDM 24842
Malouma	Dunya (2003)	84 mauri malou
	Nour (2007)	84 mauri malou
Touré, Daby	Diam (2004)	84 mauri toure
	Stereo spirit (2007)	84 mauri toure

Elpee

Musique Maure : Republique Islamique de Mauritanie (s.d.)

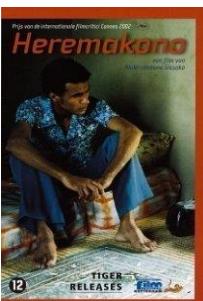
84 DM 17300

Speelfilms

Bamako (Abderrahmane Sissako, 2006)

Vertegenwoordigers van de Afrikaanse burgermaatschappij hebben een gerechtelijke procedure aangespannen tegen de Wereldbank en het IMF. De rechtbank neemt zitting op een binnenplaats in een klein dorpje in Mali. Daar, tussen de pleidooien en de getuigenissen door, gaat het leven verder zijn normale gang.

Heremakono (Abderrahmane Sissako, 2002)

Voordat hij afreist naar Europa bezoekt Abdallah zijn moeder die in Nouadhibou woont; een klein plaatsje aan de kust van Mauretanië.

Hij spreekt de plaatselijke taal niet en is niet geïnteresseerd in de gebruiken en festiviteiten in het plaatsje - in gedachten zit hij al in het noorden. Toch raakt hij gaandeweg steeds meer betrokken bij de levens van de inwoners: de zorgen van de mooie prostituee Nana, de karaoke van een Chinese immigrant, of de oude man die met behulp van de weesjongen Khatra (tevergeefs) het elektriciteitsnet van het plaatsje probeert te onderhouden.

In prachtige beelden vol melancholie schetst Sissako de ontworteling en het geluk van de bewoners. Abderrahmane Sissako (Mauretanië, 1961) groeide op in Mali en Mauretanië en studeerde aan het VGIK, het filminstituut van Moskou. Hij leeft tegenwoordig in Frankrijk. In zijn korte films, documentaires en speelfilms onderzocht hij de ervaring van emigratie en vergeleek hij de Afrikaanse en Westerse maatschappijen.